

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 23 lutego 1983 r.

Nr 6

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

38 — nr 7 z dnia 31 stycznia 1983 r. w sprawie ustalania opłat za korzystanie z hoteli pracowniczych w zakładach i jednostkach budżetowych	69
39 — nr 9 z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia	69
40 — nr 12 z dnia 11 lutego 1983 r. zmieniająca uchwałę w sprawie upoważnienia naczelnych organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów	70

ZARZĄDZENIA:

41 — Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 14 lutego 1983 r. w sprawie przeprowadzenia poboru w 1983 r.	70
42 — Ministra do Spraw Cen z dnia 17 lutego 1983 r. w sprawie ulgi dla kombatanów — emerytów, rencistów i inwalidów w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów domowych	71
43 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 17 lutego 1983 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania i cofania stypendiów sportowych oraz wysokości stypendium sportowego dla poszczególnych grup zawodników	72

38

UCHWAŁA Nr 7 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1983 r.

w sprawie ustalania opłat za korzystanie z hoteli pracowniczych w zakładach i jednostkach budżetowych.

W celu racjonalizacji kosztów zbiorowego zakwaterowania oraz urealnienia opłat ponoszonych przez pracowników i inne osoby uprawnione do korzystania z tego zakwaterowania Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość opłat ponoszonych przez pracowników zakładów i jednostek budżetowych oraz inne osoby uprawnione do korzystania z hoteli pracowniczych i kwater prywatnych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wynosi odpowiednio $\frac{1}{3}$ pełnych kosztów miejsca hotelowego lub miejsca w kwaterze prywatnej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracowników

uprawnionych do bezpłatnego zakwaterowania na podstawie przepisów szczególnych.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określi zasady ustalania opłat za korzystanie z hoteli pracowniczych w zakładach i jednostkach budżetowych jemu podległych.

§ 2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi wykaz osób uprawnionych do korzystania z hoteli pracowniczych i kwater prywatnych oraz ramowe zasady ustalania kategorii hoteli pracowniczych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

39

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1983 r.

w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214), w związku z wprowadzeniem dodatkowych dni wolnych od pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych

lub szkodliwych dla zdrowia korzystają w 1983 r. z dodatkowych dni wolnych od pracy na zasadach i w trybie określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1983 r. (Dz. U. Nr 45, poz. 297), ze zmianami określonymi w uchwale.

§ 2. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1, wprowadza się następujący wymiar czasu pracy:

- 1) dla zatrudnionych w wymiarze 40 i 41 godzin tygodniowo:
 - a) 40 i 41 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
 - b) 35 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
 z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7 godzin,
- 2) dla zatrudnionych w wymiarze 36 godzin tygodniowo:
 - a) 36 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
 - b) 30 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
 z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 6 godzin.

2. Dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może ustalić odmienny wymiar czasu pracy, z zachowaniem w ciągu roku średniego wymiaru tygodniowego wynikającego z ust. 1 pkt 1. Tygodniowy wymiar czasu pracy nie może być krótszy niż 35 i dłuższy niż 41 godzin; dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7,5 godziny.

§ 3. 1. Pracownik, który na polecenie zakładu pracy pracował w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień

wolny od pracy, powinien w zamian otrzymać dzień wolny w innym wyznaczonym z góry terminie.

2. Niedopuszczalne jest przedłużenie czasu pracy pracownikom w okresie stosowania skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ponad czas określony w § 2.

3. Praca wykonywana za zgodą pracownika w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy nie jest przedłużeniem czasu pracy, o którym mowa w ust. 2 — z uwzględnieniem dobowego wymiaru czasu pracy określonego w § 2 ust. 1.

§ 4. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej przywróci normalny wymiar czasu pracy dla pracowników wymienionych w § 2 w razie zastosowania urządzeń ochronnych lub wprowadzenia takich zmian w warunkach produkcji, które usuną szkodliwe dla zdrowia lub szczególnie uciążliwe warunki pracy.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

40

UCHWAŁA Nr 12 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1983 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122 oraz z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 1 w ust. 1 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski z

1973 r. Nr 36, poz. 219, z 1978 r. Nr 31, poz. 114 i z 1982 r. Nr 19, poz. 161) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do ustalania ogólnych warunków umów o roboty budowlane wykonywane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

41

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 14 lutego 1983 r.

w sprawie przeprowadzenia poboru w 1983 r.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111) w związku z uchwałą Rady Państwa z dnia 20 grudnia 1982 r. o uchyleniu szczególnych przepisów w zakresie obowiązku służby wojskowej i służby w obronie cywilnej (Dz. U. Nr 42, poz. 276) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie od dnia 11 kwietnia do dnia 24 czerwca 1983 r. zostanie przeprowadzony na terenie kraju pobór mężczyzn urodzonych w 1964 r.

2. Obowiązkowi zgłoszenia się do poboru w terminie określonym w ust. 1 podlegają także mężczyźni, którzy dotychczas nie stawiali do poboru:

- 1) urodzeni w latach 1963, 1962, 1961, 1960 i 1959,
- 2) przyjęci na studia do szkół wyższych.

§ 2. Do stawienia się przed rejonowymi komisjami poborowymi wzywa się również:

- 1) mężczyzn urodzonych:
 - a) w latach 1963, 1962, 1961, 1960, 1959, 1958, 1957,